

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

כא. עין משפט נר מצוה

מג א ב מ"ר פ"ז מאל
חוות קב"ה י"ב גאנט
פצען קע טשענ' ח"מ
פערן מה פערן י"ה
סדר פערן ד"ה ס"כ כל' פערן
טשענ' צפ' פערן י"ה
מוח ה טשענ' צפ' פערן י"ה
פערן י"ה
מו ז מ"ר פ"ז מאל
מלטה ווילא האנטה
(וילאי) פערן ד"ה ס"כ פערן י"ה
פאר פערן ד"ה ס"כ פערן י"ה
טשענ' צפ' פערן י"ה
פערן י"ה
מו ז מ"ר פ"ז מאל
יעזרה האנטה ו מג
יעזרן קע טשענ' ח"מ
פערן ד"ה פערן י"ה
פערן י"ה

על כתוב יון חן מעידין
דמעידין על מנה סכנת
לרגנן לפי לומדי נסדים דע
ליקל חמי חילו חד קימי נעניד

לכל כמ"ז אין כן גלון נקי עד כה מימי קדש כהן ג' לפיקח נזך
וניסים על כל כמ"ז וכמ"כ: לזרוי חלמים על מנה בקטרס סט מעירויות.
הנמננו לרשותם וחתמו לפלקן נמי קני וולג זעיר מה מיעיריו
ההמתקאות הדרכיה: מאו דיטמלו נטוי ספוקן מספקהו לא' שי' על

מפורת הש"ס

גלוין השם

הנתות הב"ח

תוספות ר' י"ד

על כתוב יין הם מעדדים לדברי חכמים על מהנה שבסטרר הם מעדדים פשיטא מהר' רותמא לרבינו ספוקן מספקא להיא اي על כתוב לרדרם הם מעדדים או על כנה شبسترר הם מעמידים ונפקא מניה זחיכא דמיות חד מיניותו לבני שניים מן השק להעדר עליוי אדם כן קנקנפיק נבי ריבעה דמנונה אפומא חד רדרבי מפשט פשיטה לאלה בין לקולא בין לחומרא ואבבא לחומרא וחכאה לחומרא קמ"ל החחותמיין על השטרר ומota חד מון צרכין רוגבןן מן השק להעדר עליוי בו רבינו קללא אמר אבבי יכלחוב חתימת דרייה אחספה ישורי להה בכ"ד דינא ⁽⁶⁾ ומוחוקי להה בכ"ד דינא רבני תנון ⁽⁷⁾ הוניא עליוי כתוב רדו שהוא חייב רבני מנכיסים בני חורין א"ר יהודה אמר שמואל הלכה ברבים מהו דתמא ⁽⁸⁾ הלכה ברכבים מהו דתמא ⁽⁹⁾ הלכה ברכבי מוחבירו ואפייל מוחבירו ⁽¹⁰⁾ ממשמע לען: ספסמן נח נר חד: אמר להה רב חננא בר חייא לרוב יהודה ואמרי להה רב הונא בר יהודה כתוב ביה מודאתא רב בענן בר חייא ואסחד אחחותmot דרייה ואדרח דעומיה ומנו רבנן אמר שמואל דרמי רדו שמואל הци והא היזא שטטרא דיתמי הוה ווש שמואל ⁽¹¹⁾ לב"ד טוען סוסבר שמואל דלמא איבא דסבורי להה הלכה ברכבי מוחבירו ולא מוחבירו ובבה אפייל בר רבה ומודאתא רבנן בר רבה ואסחד עד וידין מצטרפין אמר רמי בר חמיא כמה מעלה היא שמעותא ⁽¹²⁾ אמר רבנא מבאי מועלותא מאי דקא מסחד טהרא לאא קא מסחד דינא ומאי דקא מסחד דידינא לא קא מסחד טהרא אלא כי לא תציינחו להני כליל דכילה עדי צפער וכעד על מתן ידו וומדן קן קדייס שעד עדי צפער וכען זליין מעילן פגיו נקיס: כי יסוד שבאים ליקום החתמה שגענית א' ייד ורוכב הלכה ברבים מיד

שאובים ליקרים החומרן (ז) וואעט שצבטיין אינן וכברין אוור שצין שבאים לקים החומרה שנעשתה

(ל) ומי שבדעתו קילג'אי' נסבנתה פה מטאומת דמות ללבבך (ד' פ' 1). ב') נריה דרכיש ריש גורם כל' ומכה פיקלו מתקיינו וכח' בקילג'אי' נסבנת כדמות סטטוטו.

